

Dosarul nr. 2rac-235/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana – V. Martînenco
Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Gal Transervice” SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea Comercială „Alusar Plast” SRL împotriva Societății Comerciale „Gal Transervice” SRL cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Gal Transervice” SRL, s-a menținut hotărârea din data de 22 mai 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana,

constată:

La 01 august 2017 Societatea Comercială „Alusar Plast” SRL (în continuare SC „Alusar Plast” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Gal Transervice” (în continuare SC „Gal Transervice” SRL), prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 41 810 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii SC „Alusar Plast” SRL a indicat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 12/09-AP din data de 12 septembrie 2014 s-a obligat să efectueze lucrări de confecționare și montare a construcțiilor din PVC, Aluminiu Bond și termoizolarea clădirii conform specificației în folosul beneficiarului.

Potrivit pct. 2.3 din contractul menționat părțile contractante au stabilit că valuta de referință este fixată în euro, totodată prin pct. 3.3. din contract au stabilit că cumpărătorul achită vânzătorului diferența de curs, în baza facturii emise de către SC „Alusar Plast” SRL.

Societatea reclamantă a menționat că a respectat prevederile contractului și a livrat marfa și executat lucrările fapt confirmat prin actul de primire - predare semnat de ambele părți.

La 14 ianuarie 2016 SC „Alusar Plast” SRL, în conformitate cu prevederile pct. 3.3

al contractului a eliberat factura fiscală pe diferența de curs în valoare de 41 810 lei, însă societatea pârâtă nu a achitat factura înaintată spre plată.

În opinia reprezentantului societății reclamante se consideră îndreptățită de a solicita încasarea silită a diferenței, ori acest fapt este expres prevăzut în contract, iar societatea pârâtă a refuzat să achite factura în sumă de 41 810 lei.

Prin hotărârea din data de 22 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către SC „Alusar Plast” SRL, s-a încasat de la SC „Gal Transervice” SRL în beneficiul SC „Alusar Plast” SRL datoria în sumă de 41 810 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 1 254,30 lei, ce rezultă din plata taxei de stat și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, iar în total suma de 48 064,30 lei. (f.d. 62,68-73)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 13 noiembrie 2018 a respins apelul declarat de către SC „Gal Transervice” SRL, a menținut hotărârea din data de 22 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana. (f.d. 101,102-108)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că prin contractul nr. 12/09-AP din data de 12 septembrie 2014 părțile au convenit că achitarea pentru fiecare produs se va face în lei, echivalent cu valoarea în euro la momentul livrării, iar în caz de creștere a cursului leului în raport cu euro și respectiv în cazul creării unei diferențe a sumei, SC „Gal Transervice” SRL s-a obligat să achite diferența în baza facturi eliberate de către SC „Alusar Plast” SRL.

Astfel, instanțele de judecată au concluzionat ca fiind întemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SC „Alusar Plast” SRL cu dispunerea încasării diferenței de curs și a cheltuielilor de judecată.

Totodată, instanțele de judecată au reținut că părțile în pct. 4.2 al contractului au consemnat că nu este necesară soluționarea prealabilă adresării în judecată în cazul în care debitorul nu execută obligația de a plăti marfa.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 12 februarie 2019 a depus recurs SC „Gal Transervice” SRL, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată și încasarea de la SC „Alusar Plast” SRL a cheltuirilor de judecată. (f.d.112-123)

În motivarea recursului societatea recurentă a indicat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nici nu s-au expus asupra celor invocate de către recurentă în cadrul examinării cauzei. Astfel, instanțele de judecată urmau să-și expună concluzia cu privire la toate argumentele invocate, inclusiv la cele respinse ale recurantei. Mai mult, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, ori nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, ceea ce ar însemna drept o apreciere arbitrară a probelor în baza cărora a aplicat soluția, ce ar însemna o apreciere abuzivă, după bunul plac, dar nu după intima convingere.

Societatea intimată nu a respectat procedura prealabilă, nu a expediat actul de verificare pentru perioada 01 ianuarie 2015- 04 februarie 2016 și calculul diferenței de curs. Mai mult, nici factura fiscală nu a fost primită de societatea recurentă, prin urmare aceasta nici nu a cunoscut despre faptul emiterii acesteia.

Instanțele de judecată greșit au constatat că între părți a fost încheiat un contract de vânzare – cumpărare, ori a fost încheiat un contract de antrepriză, părțile fiind prestator și beneficiar, obiectul contractului fiind efectuarea lucrărilor în interesul beneficiarului.

Totodată, societatea recurentă a indicat că concluziile instanțelor de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, ori întemeind concluziile sale, instanța nu poate admite posibilitatea unei alte interpretări a circumstanțelor cauzei.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 13 noiembrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată și a expediat-o participanților la proces la data de 10 decembrie 2018. (f.d. 109)

Confirmare privind recepționarea acesteia de către societatea recurentă la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat la data de 12 februarie 2019 de către SC „Gal Transervice” SRL, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SC „Gal Transervice” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că societatea recurentă indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi

putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SC „Gal Transervice” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către societatea recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Gal Transervice” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Gal Transervice” SRL, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari